

[Finansministeren]

helt år siden. Men lad os nu ikke strides om det. Jeg vil bare understrege, at de vanskeligheder, vi står med på beskæftigelsesområdet, har deres baggrund i en udvikling, som efterhånden har fundet sted i en årrække, og årsagerne til, at det er gået sådan, er meget enkle.

Overalt i industrilandene stiger ledigheden, fordi efterspørgsel og investeringer stagnerer, og samtidig har dansk erhvervsliv ikke i øjeblikket en konkurrenceevne, som kan sikre det mod at blive ramt af denne stagnation – tværtimod. Vi overtog som regering en situation med høj inflation, store lønstigninger, høj rente og behov for store finanspolitiske indgreb, og alle ved, at resultatet af disse ulykker er svigtende beskæftigelsesmuligheder, fordi afsætningen både ude og hjemme af disse grunde svigter.

Vi overtog desuden en situation – det synes jeg også jeg vil sige, når forespørgslen bliver begrundet, som den bliver – hvor staten, amterne og kommunerne var ude af stand til at skaffe ekstra penge til yderligere beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Enhver, der bare har kastet et overfladisk blik på de offentlige finanser i dette land, ved jo udmærket, at vi er i en situation, hvor statens underskud næsten er løbet ud af kontrol, og derfor ville en hvilken som helst regering – det gjaldt jo også den tidligere regering – i dette efterår have været nødt til at foretage betydelige finanspolitiske indgreb.

Det ændrer naturligvis ikke ved, at regeringen vil bruge ethvert tilgængeligt middel til at forbedre beskæftigelsesmulighederne, for den menneskelige ulykke, som arbejdsløsheden fører til, forlanger, at vi gør vort yderste inden for de rammer, vi må leve med. Derfor har regeringen også tilrettelagt sin økonomiske politik, så den har til formål at skabe grundlag for fuld beskæftigelse. Der er ikke tale om, at vi prøver at glemme den ene halvdel af befolkningen – tværtimod.

Den økonomiske politik, vi prøver at få gennemført i dette folketing, er social i den forstand, at hvis den gennemføres, vil den tilvejebringe en bedre beskæftigessituation i modsætning til den situation, der vil opstå, hvis ikke den gennemføres, for så vil de nuværende allerede alt for høje arbejdsløshedstal vise sig at blive permanente, og så vil vi i resten af 1980'erne have en ledighed på det nuværende niveau eller endnu højere. Og så

kunne man desværre med fuld sandhed sige, at vi ville have gentaget det økonomiske eksperiment, der udføres i en række lande. Jeg vil ikke nævne et bestemt land; men jeg kunne måske nævne nogle endnu sørgeligere eksempler end det, hr. Svend Auken nævnte fra denne talerstol.

Jeg vil understrege, at regeringen vil ikke betragte sin opgave på det økonomiske område som løst, førend hver eneste arbejdsløs har mulighed for at få et arbejde med normal indtjening, men vi er samtidig nødt til at fortælle befolkningen, at denne situation kun er mulig, hvis vi samtidig er godt på vej mod et overskud på betalingsbalancen og balance på statens budget. Derfor er det, jeg siger, at beskæftigelsespolitikken er en del af den samlede økonomiske politik.

Vi har i øvrigt også i årenes løb oplevet – det vil jeg da gerne gøre opmærksom på uden malice, for det er et fælles ansvar – at der i denne sal er vedtaget den ene såkaldte beskæftigelsesplan efter den anden, uden at beskæftigelsen af den grund er blevet meget bedre. Jeg kan endda sige, at det finanslovsforslag, som skal til endelig afstemning i næste uge, vist stadig indeholder størstedelen af alle de beskæftigelsesplaner, der er vedtaget i de senere år. Den nuværende regering har såmænd ikke taget nogle af disse elementer ud, og alligevel ved vi, at beskæftigessituationen forværres.

Efter vores opfattelse skyldes dette først og fremmest, at de skiftende flertal har forsømt at bringe nogle langt mere fundamentale forhold i orden. Vi ønsker derfor at føre en økonomisk politik, som sikrer, at netop dette sker. Det er derfor, regeringen har lagt vægt på at gennemføre en indkomstpolitik, som effektivt kan forbedre danske arbejdspladers konkurrenceevne.

Som jeg sagde i går her i salen til fru Lilli Gyldenkilde – der stadig følger problemerne med stor interesse, hvad jeg er hende taknemlig for – er det mest sociale, det mest beskæftigelsesfremmende, der overhovedet kan ske i denne vinter, at arbejdsmarkedets parter træffer aftale om nogle fornuftige konkurrenceevneforbedrende overenskomster. Det er også derfor, vi har lagt vægt på at bringe renten ned ved at fjerne devaluering frygten, ved at formindske underskuddet på finansloven og ved at bekæmpe inflationen i øvrigt, og det er derfor, regeringen har